

ΑΓΑΠΗ ΕΙΝΑΙ – C'EST CA L'AMOUR

Σκηνοθεσία - Σενάριο: Κλερ Μπερζέ
Ηθοποιοί: Μπουλί Λανέρ, Κριστίν Λακρουά, Σαρά Ενοσμπέρ.

Φωτογραφία: Ζουλιάν Πουπάρ
Μοντάζ: Κλερ Μπερζέ, Λοράν Σενεσάλ
Μουσική: Ζαν-Μισέλ Ντεφάγ

Χώρα: Γαλλία, Βέλγιο (Εγχρωμη)
Διάρκεια: 98'

Πρώτη προβολή: 6.00 μ.μ.

Δεύτερη προβολή: 8.15 μ.μ.

Τρίτη προβολή: 10.30 μ.μ.

Διακρίσεις: 8 Βραβεία και 5 Υποψηφιότητες
- Cabourg Romantic Film Festival 2019, 3 Βραβεία, Καλύτερου Ηθοποιού (Bouli Lanners), Σκηνοθεσίας (Claire Burger) και Καλύτερες Ηθοποιοί (Justine Lacroix, Sarah Henochsberg, Dharamsala).
- Les Arcs European Film Festival 2018, 4 Βραβεία, Καλύτερου Ηθοποιού (Bouli Lanners), Καλύτερης Ταινίας, Βραβείο Femme de cinema Sisley/Les Arcs Prize και Βραβείο Τύπου (Claire Burger)
- Venice Film Festival 2018 Βραβείο Federa Καλύτερης Ταινίας στην Claire Burger

Σοκαρισμένος από την απόφαση της συζύγου του να χωρίσουν, ο Μαριό μεγαλώνει προσωρινά μόνος του τις δύο έφηβες κόρες του. Ανήμπορος να αντιμετωπίσει τα προβλήματά τους, νιώθει την έλλειψη της συζύγου του ολοένα και περισσότερη.

Φρέσκο, συγκινητικό και συναισθηματικά ειλικρινές οικογενειακό πορτρέτο λεπτών κινηματογραφικών αποχρώσεων.

Η δεύτερη μεγάλου μήκους ταινία της Γαλλίδας Κλερ Μπερζέ είναι ένα υποδόρια αποπλιστικό οικογενειακό δράμα χαρακτήρων στα πρότυπα και τις διδαχές του Τζον Κασσαβέτη. Βραβείο Καλύτερης Ταινίας στο Giornate degli Autori του Φεστιβάλ Βενετίας.

Ένα νατουραλιστικό, συναισθηματικά γενναιόδωρο και σε σημεία υπόκωφα αποπλιστικό σινεμά.

Βραβευμένη με Σεζάρ μικρού μήκους, η Κλερ Μπερζέ έκανε το «μεγάλο» ντεμπούτο της με μια συν-σκηνοθεσία, υπογράφοντας με τους Σαμουέλ Τείς και Μαρί Αματσουκελί το «Party Girl». Μια πραγματική ιστορία που δοκίμαζε, μέσα από ένα αντισυμβατικό δράμα καθυστερημένης ενηλικίωσης, τα μικροαστικά όρια της οικογενειακής ευτυχίας και απέσπασε τη Χρυσή Κάμερα στο Φεστιβάλ Κανών του 2014. Στο πρώτο βήμα της ως αυτόνομης σκηνοθέτιδας και σεναριογράφου, η Μπερζέ αφηγείται (και μοντάρει η ίδια) το πώς ακόμη ένας ενήλικας, ο πατέρας δύο κοριτσιών Μαριό, βλέπει τη ζωή του να αλλάζει ξαφνικά ρότα.

Ο Μαριό αισθάνεται σοκαρισμένος από την απόφαση της συζύγου του να χωρίσουν. Μέχρι εκείνη να τα βρει με τον εαυτό της και να εγκατασταθεί κάπου μόνιμα, μεγαλώνει μόνος του τη 17χρονη Νικί και τη 14χρονη Φριντά, με την τελευταία να ρίχνει επάνω του όλο το φταίξιμο για την οικογενειακή αναστάτωση. Ανήμπορος να αντιμετωπίσει τα εφηβικά προβλήματά τους, εκείνος περιμένει τη γυναίκα του να γυρίσει πίσω, σε ένα φρέσκιας ματιάς οικογενειακό πορτρέτο λεπτών κινηματογραφικών αποχρώσεων.

Η Μπερζέ κρατά τον Μαριό στο σεναριακό επίκεντρο,

μοιράζει όμως το χρόνο της και στα υπόλοιπα μέλη του κουαρτέτου, κατασκευάζοντας ένα ανθρώπινο παζλ από «κομμάτια» που κινούνται παράλληλα, αντιπαρά- τίθενται, αλλάζουν θέσεις και δυναμική. Ένας πατέρας που προσπαθεί να ξεπεράσει το χωρισμό, δύο κορίτσια τα οποία ενηλικιώνονται χωρίς σημείο αναφοράς και μια γυναίκα η οποία ψάχνει καινούργιο προσανατολισμό στη ζωή της συνθέτουν ένα συγκινητικό και συναισθηματικά ειλικρινές κινηματογραφικό αίνιγμα, που προσπαθεί να συμπληρώσει τη φράση «αγάπη είναι...».

Διακριτική, με μετρημένες δραματικές κορυφώσεις και τονισμό των σωστών εκφραστικών ημιτονίων, η Μπερζέ αφήνει τους χαρακτήρες να βρουν μόνοι τους την –μπορεί σωστή, μπορεί και λάθος– απάντηση, χαρίζοντας στον Μπουλί Λανέρ («Σώμα με Σώμα», «Ο Μεγάλος Γύρος») έναν καλογραμμένο, συγκινητικό ρόλο, τον οποίο μετατρέπει αθόρυβα σε μία **από τις εντυπωσιακότερες ερμηνείες της χρονιάς**.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΗΤΣΗΣ

Στην ταινία, παραγωγής Γαλλίας και Βελγίου, πρωταγωνιστεί ο σπουδαίος Βέλγος ηθοποιός και σκηνοθέτης Μπουλί Λανέρ, που δίνει μια εκπληκτική ερμηνεία ως ένας πατέρας που δεν μπορεί να τα βγάλει πέρα με τις έφηβες κόρες του και τη μεγάλη αλλαγή στη ζωή του μετά την απόφαση της συζύγου του να χωρίσουν. Βρισκόμαστε στην πόλη Φορμπάχ, κοντά στα σύνορα με τη Γερμανία. Από τότε που η σύζυγός του αποφάσισε να φύγει από το σπίτι, ο Μάριο μεγαλώνει μόνος του τις κόρες του. Η Φρίντα, 14 χρονών, τον κατηγορεί ότι είναι δική του ευθύνη που έφυγε η μητέρα της. Η Νίκη, 17 χρονών, ονειρεύεται την ανεξαρτησία της. Ταυτόχρονα, ο Μάριο περιμένει τη σύζυγο του να επιστρέψει.

Η Μπερζέ, χρησιμοποιώντας πολλά **αυτοβιογραφικά** στοιχεία και αξιοποιώντας ευρηματικά το μικρόκοσμο μιας μικρής γαλλικής πόλης, δημιουργεί μια συγκινητική σπουδή πάνω στην πατρότητα, αλλά και στις διαφορετικές ερμηνείες και εκφάνσεις της αγάπης και τα όριά της σε σχέση με την ελευθερία.

Η κριτική επιτροπή στο Φεστιβάλ Βενετίας περιέγραψε την ταινία ως «μια ιστορία που **καθηλώνει** γύρω από τις δύσκολες καταστάσεις που μπορεί να αντιμετωπίσουμε, είτε πρόκειται για το τέλος ενός γάμου είτε για μια ερωτική απογοήτευση για πρώτη φορά». «Επιλέξαμε την ταινία για την τρυφερότητά της και για την σκηνοθετική μαεστρία της Κλερ Μπερζέ».

...Στο Φορμπάχ των γαλλο-γερμανικών συνόρων, γενέτειρα της σκηνοθέτη, ένας μεσήλικας δημόσιος υπάλληλος, ο Μάριο, θα δει τη ζωή του να αλλάζει ριζικά, όταν η γυναίκα του θα εγκαταλείψει την οικογενειακή εστία και θα τον αφήσει μόνο με τις δύο ανήλικες κόρες τους. Αντιμέτωπος τόσο με το κενό της απουσίας και τη συναισθηματική εξάρτηση, όσο και με το πιο πρακτικό κι επείγον πρόβλημα της ανατροφής δύο κοριτσιών, τα οποία ζουν τις δικές τους εφηβικές αναταράξεις, ο Μάριο θα προσπαθήσει αρχικά να διεκδικήσει ξανά με τον δικό του, άσπαστο τρόπο, τη γυναίκα του, λαμβάνοντας μέρος σε μια ερασιτεχνική παράσταση στο τοπικό θέατρο, όπου εκείνη εργάζεται ως σχεδιάστρια φωτισμού, σταδιακά όμως θα καταλάβει ότι αγάπη ίσως σημαίνει πως κάποιες φορές πρέπει να μαθαίνεις να λες αντίο και να αφήνεις αυτόν που αγαπάς να φύγει.

Ο λόγος της αποχώρησης της συζύγου σοφά δεν διευ-

κρινίζεται ποτέ, ούτε έχει σημασία, αντιθέτως η Μπερζέ αποτυπώνει ρεαλιστικά τη διαρκώς μεταβλητή δυναμική των σχέσεων των τεσσάρων μελών της οικογένειας με όλες τις συναισθηματικές παλινδρομήσεις, τις διαμάχες και τις ενοχές που προκαλεί η απουσία.

Κι αν η αίσθηση του αποπροσανατολισμού που αισθάνεται αρχικά ο Μάριο μπροστά στη νέα πραγματικότητα αντικατοπτρίζεται δραματουργικά στην ίδια την ταινία, η οποία προσπαθεί κάπως ασταθώς στο πρώτο μέρος να βρει τον αφηγηματικό ρυθμό της και την ισορροπία ανάμεσα στον αγώνα του πατέρα, τις συναισθηματικές περιπέτειες της μεγαλύτερης κόρης και την ερωτική αφύπνιση της μικρότερης, η Μπερζέ αφήνει αυτή τη ρευστότητα να δώσει το δικό της οργανικό ρυθμό στην ταινία, αγκαλιάζοντας με τρυφερότητα, αμεσότητα και ειλικρίνεια όλους τους ήρωές της και θυμίζοντας για μια ακόμη φορά (ποιόν άλλο;) τον Τζον Κασσαβέτη, τα βήματα και τις διδαχές του οποίου η Γαλλίδα σκηνοθέτης ευλαβικά ακολουθεί.

Η ερασιτεχνική παράσταση στην οποία ο Μάριο λαμβάνει μέρος, αρχικά για να παρακολουθεί (όχι και τόσο) διακριτικά τη γυναίκα του, αλλά και ως μια σπασμωδική προσπάθεια να κοινωνικοποιηθεί εκ νέου, θα γίνει σταδιακά το όχημα και το εργαλείο, με το οποίο ο εσωστρεφής άνδρας θα έρθει σε επαφή με όλα τα αντιφατικά συναισθήματά του, τα οποία θα μπορέσει επιτέλους να εκφράσει. Πέρα, όμως, από αυτόν τον απελευθερωτικό ρόλο της τέχνης, τον οποίο η Μπερζέ διακριτικά υπογραμμίζει, αναδεικνύονται μέσα από τις πρόβες του θιάσου και τις προσωπικές ιστορίες των μελών του, πάνω στις οποίες άλλωστε βασίζεται η παράσταση, ο μικρόκοσμος της πόλης του Φορμπάχ και ο ευρύτερος κοινωνικός περίγυρος του Μαρρίο, δίνοντας στην ταινία ακόμα μία διάσταση.

Χωρίς (μελο)δραματικές εξάρσεις και κορυφώσεις, αλλά με υποδόρια αποτελεσματικότητα και με τον εξαιρετικό Βέλγο καρατερίστα Μπουλί Λανέρ στον κεντρικό ρόλο, ο οποίος αποδίδει όλη τη συναισθηματική διαδρομή του Μαρρίο με μια δυναμική ευθραυστότητα, **η Κλερ Μπερζέ μετατρέπει μια φαινομενικά «μικρή» ταινία σε ένα ουσιαστικό μάθημα ζωής, όχι μόνο για τον κεντρικό της ήρωα, αλλά και για τον** θεατή, αφήνοντας αμφότερους να ανακαλύψουν μόνοι τους τι είναι αγάπη. Ίσως, όμως, τελικά ο ορισμός να μην έχει καμία σημασία.

ΤΑΣΟΣ ΧΑΤΖΗΕΥΦΡΑΙΜΙΔΗΣ

CLAIRE BURGER

Σκηνοθέτης και μοντέρ, η Claire Burger, γεννήθηκε στο Forbach το 1978. Το Forbach, μια βιομηχανική-μεταλλευτική πόλη στη βορειο-ανατολική Γαλλία, επλήγη σκληρά από τη μεταλλευτική κρίση και τα προβλήματα της οποίας η Burger, γνωρίζει καλά. Στην πόλη αυτή έχει επιλέξει να κάνει τις ταινίες της, μικρού ή μεγάλου μήκους κάνοντας τους κατοίκους της, ήρωές της. Η πρώτη της ταινία, το μικρού μήκους Forbach, γυρίστηκε το 2008, βραβεύτηκε αμέσως στο Clermont-Ferrand International Short Film Festival το 2009, ενώ ακολούθησαν πολλά ακόμη βραβεία για την Claire Burger.

Φιλμογραφία:

2018 Αγάπη Είμαι, 2014/I Party Girl, 2013 Demolition Party (Short), 2009 C'est gratuit pour les filles (Short), 2009 Toute ma vie j'ai rêvé (Short), 2008 Forbach (Short).